GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 161v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sentiunt in semetipsis qd' grā dī carent. qd' desiderium post dm
neq; ad ea que agenda ēnt, ppt eū habent ñ valent. Amen
quia ipse ē ut dixim' verbū dī patris. ñ solū hoc dico verbū
qd' corporalit exūoriū' insonat aurib'. s; qd' invisibilit do
cet hominē intrinsecus. qd sic vadendo ab homine opat in
homine. manifestat cū dicit. S; qa hec locutus sū vobis. tristi
cia impleuit cor vrm. Qd ē tristicia impleuit cor vrm.
Quę ē ista tristicia. quę ex ea locutione. ex ea inqua operatione.
loqui eni dī. ē operari dī. generat in homine. Est tristicia
mala quę dm offendit. ē eta tristicia bona que offensū
dm hominī placabilē reddit. Gemitā hanc tristiciā desi
nit apls cū dicit. Tristicia seli mortē opat. tristicia ū quę
sedm dm ē penitentiā opat in salutē stabilē. Si homo p
dapno seli, p morte amicor, p incōmodo rerū temporaliū. vel
etiā, p contemptu ut iniuria a proximis sibi illata ēntistat. hec
est tristicia seli que mortē opat. S; dū homo salubrit hu
miliatus in semetipso, p regno celor, p amissa mūna dī grā.
tanto uberiūus ēntistari cepit. quanto minus subtracto eo q
verū est gaudiū in semetipso invenit. q consolari possit.
hec ē tristicia que sedm dm ē, pbat. hec penitentiā in salutē
stabilē opat. p ea eni ad grām & dulcedinē dī que vere stabi
lis salus hominis ē. homo ita invocat. qd' eta stabilit ea qn
tum hoc in hac vita possibile ē habere merit. Yel hec ē pen
itentia in salutē stabilē. ut homo ea q cōmisit. quib' grām
dī amisit. ea stabilitate penitat. ut ampli' ñ admittat. Hec
est grā & utilitas, ppt quā summū illud verbū. qd' est xpe
fili' dī. q & verbū est p mūnā inspirationē suā hominī loqn
do. xpe invisibili grā sua cor unguendo. utilit ad horam
hominī se subtrahit. quatenus ipso recedente. qd sit p se. humi
lius homo incipiat agnoscere. Hanc eni utilitatē ipse mani